

ПРЕКАЛИЛА

(Народна приказка)

Нѣкога живѣли дѣдо и баба въ своята бедна колиба край брѣга на морето, далечъ отъ хората.

Еднѣжъ останали безъ клечка дърва. Бабата изпратила дѣдото въ близката гора за дърва. Старецѣтъ взелъ вжжето и трѣгналъ. Като стигналъ въ гората, събралъ сухи клечки и трески, завързалъ ги и се готвѣлъ да ги нарами.

Въ това време край него миналъ единъ непознатъ човѣкъ, който го поздравилъ много любезно и му се поклонилъ като на старъ познатъ и приятел. Старецѣтъ се напръгалъ да си спомни, где е виждалъ този човѣкъ, но не можалъ.

— Ти не можешъ ме позна, — казалъ новодошлиятъ, защото не си ме виждалъ, макаръ да сме съседи. Азъ живѣя подъ земята на сѣщото онова мѣсто гдето е твоята колиба. Ти не си ме виждалъ, но азъ те зная много добре; зная, че вие съ бабата си сте добри хора.. Затова искамъ да ти помогна, да се подмладишъ. Остави си товара съ дрѣвцата тука и трѣгни по тази пжтека. Като вървишъ изъ нея, ще стигнешъ една могила, по срѣдата на която е израсла една брѣза, а подъ дѣнера на брѣзата блика бистро изворче. Наведи се и се напий отъ водата на изворчето и ще се подмладишъ. При всѣка глѣтка отъ водата ще се подмладявашъ съ по една година.

Като казалъ това, човѣкѣтъ изчезналъ и се изгубилъ.

Старецѣтъ останалъ самъ и се чудилъ, да послуша ли съвета на непознатия или не. Най-после решилъ да опита. Оставилъ си товара и трѣгналъ по пжтеката. Намѣрилъ изворчето, навѣлъ се надъ водата и почналъ да пие и да брои глѣткитѣ си. Съ всѣка глѣтка усѣщалъ, че се подмладява. Спрѣлъ да пие, когато стигналъ трийсетъ годишна възраст. Подмладенъ, здравъ, силенъ и зарадванъ, той се върналъ въ гората, дигналъ товара съ дървата, който му се сторилъ сега много лекъ, и тичешкомъ се отравилъ къмъ дома.

